

FINLANDS FÖRFATTNINGSSAMLING

2010

Utgiven i Helsingfors den 22 december 2010

Nr 1159—1169

INNEHÅLL

Nr		Sidan
1159	Lag om ändring av 2 kap. 1 a § i lagen om utkomstskydd för arbetslösa	3805
1160	Lag om ändring av 7 kap. 7 § i lagen om offentlig arbetskraftsservice	3807
1161	Lag om ändring av lagen om avbytarservice för lantbruksföretagare	3808
1162	Lag om ändring av 4 § i lagen om avbytarservice för pålsdjursuppfödare	3815
1163	Lag om ändring av 5 § i lagen om försök med vikariehjälp för renskötare	3816
1164	Republikens presidents förordning om ändring av 2 § i förordningen om bringande i kraft av konventionen om indrivning av underhållsbidrag i utlandet och tillämpningen därav	3817
1165	Republikens presidents förordning om upphävande av förordningen om utrikesministeriets uppgifter vid indrivning av underhållsbidrag	3818
1166	Republikens presidents förordning om ikraftträdande av protokollet med Schweiz för att ändra avtalet för undvikande av dubbelbeskattnings beträffande skatter på inkomst och på förmögenhet och därtill hörande protokoll samt av lagen om ikraftträdande av de bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i protokollet	3819
1167	Republikens presidents förordning om sättande i kraft av ändringar i Internationella teleunionens stadga och konventionen om Internationella teleunionen	3820
1168	Statsrådets förordning om ändring av förordningen om behörighetsvillkoren för personal inom undervisningsväsendet	3821
1169	Jord- och skogsbruksministeriets meddelande om jord- och skogsbruksministeriets förordning om studieprestationer som ger veterinärstuderande temporär rätt att utöva veterinäryrket	3824

Nr 1159

Lag

om ändring av 2 kap. 1 a § i lagen om utkomstskydd för arbetslösa

Utfärdad i Helsingfors den 17 december 2010

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om utkomstskydd för arbetslösa (1290/2002) 2 kap. 1 a §, sådan den lyder i lag 313/2010, som följer:

2 kap.

Arbetskraftspolitiska förutsättningar för erhållande av förmåner

1 a §

Rätt till arbetslöshetsförmåner för utlänningar

En person som inte är finsk medborgare har rätt till arbetslöshetsförmåner enligt denna lag, om han eller hon har obegränsad rätt att utföra förvärvsarbete på basis av en

för Finland bindande internationell överenskommelse.

Andra än i 1 mom. avsedda personer som inte är finska medborgare har rätt till arbetslöshetsförmåner enligt denna lag, om de har rätt att utföra förvärvsarbete med stöd av ett uppehållstillstånd som inte är tillfälligt.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2011. Lagen tillämpas dock redan från och med den 10 maj 2010.

Om det före lagens ikraftträdande, på basis

av något annat än ett kontinuerligt uppehålls-
tillstånd som beviljats på grund av familje-
band, har betalats arbetsmarknadsstöd till

personer med rätt till arbetslöshetsförmån en-
ligt 2 kap. 1 a § 2 mom., återkrävs inte detta
arbetsmarknadsstöd som betalats utan grund.

Helsingfors den 17 december 2010

Republikens President
TARJA HALONEN

Arbetsminister *Anni Sinnemäki*

Nr 1160

L a g**om ändring av 7 kap. 7 § i lagen om offentlig arbetskraftsservice**

Utfärdad i Helsingfors den 17 december 2010

I enlighet med riksdagens beslut
 fogas till 7 kap. 7 § i lagen om offentlig arbetskraftsservice (1295/2002) ett nytt 1 mom., i
 stället för det 1 mom. som upphävts genom lag 312/2010, som följer:

7 kap.

**Främjande av sysselsättning med hjälp av
sysselsättningsanslag**

7 §

*Ordnande av möjlighet till rehabilitering,
 utbildning eller arbete*

För en arbetslös arbetssökande som är född
 1950 eller därefter tryggas möjlighet till sys-
 selsättningsfrämjande rehabilitering eller ut-

bildning, om hans eller hennes rätt till arbets-
 löshetsdagpenning upphör till följd av maxi-
 mitidens utgång när han eller hon har fyllt
 57 år men innan han eller hon fyller 60 år.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2011.
 Bestämmelserna i 7 kap. 7 § 1 mom. tilläm-
 pas dock redan från och med den 10 maj
 2010.

Helsingfors den 17 december 2010

Republikens President**TARJA HALONEN**Arbetsminister *Anni Sinnemäki*

Nr 1161

L a g**om ändring av lagen om avbytarservice för lantbruksföretagare**

Utfärdad i Helsingfors den 17 december 2010

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen om avbytarservice för lantbruksföretagare (1231/1996) 2—4, 7 b och 7 c §, 7 e § 2 mom., 8 och 11 §, 14 § 2 mom., 15 § 2 mom., 16 §, 24 § 2 mom., 28—30, 32, 36, 40, 42 och 47 §,

av dem 3 § sådan den lyder delvis ändrad i lagarna 458/2004 och 998/2008, 4 och 32 § sådana de lyder delvis ändrade i lag 458/2004, 7 b och 7 c § samt 7 e § 2 mom. och 24 § 2 mom. sådana de lyder i lag 1135/2001, 16, 30 och 36 § sådana de lyder delvis ändrade i lag 1135/2001 och 28 § sådan den lyder i lag 629/2003, samt

fogas till lagen nya 8 a, 16 a och 16 b §, till 35 § 2 mom., sådant det lyder delvis ändrat i lag 1263/2009, nya 2 b- och 2 c-punkter, till lagen nya 40 a och 44 a § och till lagen en ny 46 §, i stället för den 46 § som upphävts genom lag 623/1999, och en ny 47 a § som följer:

1 kap.

3 §

Allmänna stadganden*Definition på lantbruksföretagare*

2 §

Definitioner på lantbruk, husdjursproduktion och lantbruksföretag

I denna lag avses med

1) *lantbruk* bedrivande av husdjursproduktion och växtodling som beskattas enligt inkomstskattelagen för gårdsbruk (543/1967),

2) *husdjursproduktion* husdjursproduktion som beskattas enligt inkomstskattelagen för gårdsbruk, dock inte renskötsel eller fiske, och

3) *lantbruksföretag* lantbruk som bedrivs som en självständig ekonomisk enhet.

Med lantbruksföretagare avses i denna lag en person som genom att själv delta i arbetet bedriver lantbruk och

1) som varit skyldig att teckna en försäkring som avses i 10 § i lagen om pension för lantbruksföretagare (1280/2006) och har nämnda försäkring i kraft eller har lämnat in en ansökan om en sådan,

2) som har beviljats på försäkring enligt 1 punkten baserat rehabiliteringsstöd, eller

3) som är en i 3 § 1 punkten i lagen om pension för lantbruksföretagare avsedd person i åldern 15—18 år och som i fråga om andra villkor än åldern uppfyller villkoren för försäkring enligt 1 punkten i den här paragrafen.

4 §

Lantbruksföretagare som har rätt till semester

Rätt till semester har en lantbruksföretagare vars husdjursproduktion vid den tidpunkt semestern hålls omfattar minst fyra husdjursenheter. Husdjursenheterna fastställs särskilt för olika djurarter på grundval av den arbetsmängd djurhållningen ger upphov till. Närmare bestämmelser om hur husdjursenheterna fastställs utfärdas genom förordning av statsrådet.

Ett annat villkor för semester är att lantbruksföretagaren bedriver husdjursproduktion som huvudsyssla. Lantbruksföretagaren anses bedriva husdjursproduktion som huvudsyssla om hans eller hennes arbetsinsats vid tidpunkten för avbytartjänsten och under de sex månader som föregår den har bestått av bedrivande av lantbruk i minst samma utsträckning som av arbete utanför lantbruksföretaget. En lantbruksföretagare anses dock inte bedriva husdjursproduktion som huvudsyssla om han eller hon vid tidpunkten för avbytartjänsten betalas arbetslöshetsförmån enligt lagen om utkomstskydd för arbetslösa (1290/2002) eller om företagaren inte betalas sådan förmån på grund av att tid utan ersättning enligt 1 kap. 5 § i lagen om utkomstskydd för arbetslösa pågår. Närmare bestämmelser om vad som är huvudsyssla utfärdas genom förordning av statsrådet.

Trots vad som föreskrivs i 1 och 2 mom. har en lantbruksföretagare inte rätt till semester

1) under det kalenderår då företagarens skyldighet att uppta i 3 § avsedd försäkring börjar, med undantag för den semesterrätt som lantbruksföretagare i samma lantbruksföretag inte har utnyttjat under kalenderåret i fråga, och

2) under den tid företagaren får full invalidpension som beviljats tills vidare, rehabiliteringsstöd som motsvarar full invalidpension eller arbetslöshetspension.

2 kap.

Rätt till avbytarservice

7 b §

Vikariehjälp på grund av vård av sjukt barn

En till vikariehjälp berättigad lantbruksföretagare har rätt att få vikariehjälp

1) när ett barn som inte har fyllt 10 år insjuknat, för högst sju dagar, och

2) för deltagande i vård eller rehabilitering av sjukt eller handikappat barn, för högst den tid företagaren betalas specialvårdspenning enligt sjukförsäkringslagen (1224/2004).

7 c §

Vikariehjälp på grund av graviditet, förlossning och vård av barn och adoptivbarn

En till vikariehjälp berättigad lantbruksföretagare har rätt att få vikariehjälp på grund av

1) graviditet, förlossning och vård av barn, för högst den tid företagaren betalas moderskaps-, faderskaps- eller föräldrapenning enligt sjukförsäkringslagen, och

2) vård av adoptivbarn, för högst den tid företagaren betalas föräldra- eller faderskapspenning för adoptivföräldrar enligt sjukförsäkringslagen.

7 e §

Vikariehjälp på grund av vuxenutbildning

Utöver vad som bestäms i 1 mom. har en lantbruksföretagare rätt att få vikariehjälp för högst den tid han eller hon deltar i sådan utbildning för vilken han eller hon beviljas

1) studiepenning för lantbruksföretagare som annat nationellt stöd enligt 6 § i lagen om nationella stöd till jordbruket och trädgårdsodlingen (1559/2001), eller

2) vuxenutbildningsstöd enligt lagen om vuxenutbildningsstöd (1276/2000).

8 §

Omfattningen av en avbyttardag

Omfattningen av en avbyttardag anges i avbyttartimmar så att den i fråga om den företagare som får avbyttarservice i genomsnitt motsvarar hans eller hennes uppgiftsandel av den totala arbetstid som åtgår till lantbruksföretagets nödvändiga göromål som hör till skötseln av företaget. Antalet avbyttartimmar uppskattas utifrån hur många och vilken typ av husdjur som ingår i gårdens husdjursproduktion och utifrån produktionsmetoderna och produktionsförhållandena på gården samt tidpunkten för avbyttarservicen. Vid uppskattningen av antalet avbyttartimmar beaktas även yrkesskickligheten hos den person som är avbyttare och dennes förmåga att klara av de göromål som hör till avbyttartjänsten.

Närmare bestämmelser om fastställande av omfattningen av en avbyttardag utfärdas genom förordning av statsrådet.

8 a §

Serviceplan

För genomförande av avbyttarservice för en semesterberättigad lantbruksföretagare ska den lokala enheten tillsammans med lantbruksföretagaren göra upp en serviceplan för lantbruksföretaget. En serviceplan kan vid behov göras upp även för genomförande av avbyttarservice för andra lantbruksföretagare. Om lantbruksföretaget anlitar den avbyttarservice som den lokala enheten ordnar uppgörs serviceplanen i samband med ett besök som anställda inom den lokala enhetens förvaltning gör på gården.

I serviceplanen antecknas åtminstone

- 1) en beskrivning av det lantbruk som lantbruksföretaget bedriver,
- 2) antalet husdjur och typ av husdjur som ingår i husdjursproduktionen och de arbetsmetoder som tillämpas vid skötseln av husdjuren,
- 3) de arbeten som hör till den dagliga skötseln av de husdjur som ingår i husdjursproduktionen och övriga nödvändiga göromål

som hör till driften av lantbruksföretaget samt en uppskattning av den totala dagliga arbetstid som uppgifterna kräver,

4) de personer som stadigvarande arbetar i lantbruksföretaget,

5) lantbruksföretagarnas uppgiftsandelar av de nödvändiga göromål som hör till driften av lantbruksföretaget, och

6) en uppskattning av omfattningen av en avbyttardag för lantbruksföretagarna.

Om den lokala enhetens avbyttarservice anlitas ska åtminstone följande uppgifter dessutom antecknas i serviceplanen:

1) när besök på gården har gjorts och vem som deltagit i besöket,

2) tidpunkten för följande planerade besök,

3) den kompetensnivå som avbyttarbete på gården förutsätter,

4) den lantbruksföretagsspecifika handläggningen av avbyttare,

5) den gårdsspecifika avbyttarservicehelheten,

6) de gårdsspecifika behoven av att utveckla avbyttarservicen, och

7) under gårdsbesöket konstaterade viktiga arbetskyddsfaktorer som berör avbyttarnas arbetsförhållanden samt den lokala enhetens krav på åtgärder gällande dem.

Serviceplanen ska ses över på lantbruksföretagarens eller den lokala enhetens initiativ, om det sker förändringar i servicebehovet eller förhållandena. Om den lokala enhetens avbyttarservice anlitas ska serviceplanen dock alltid ses över i samband med ett gårdsbesök som görs minst vart tredje år.

11 §

Beslutsfattande

Den lokala enheten beslutar om lämnande av avbyttarservice, ersättning som betalas för själv ordnad avbyttartjänst, avgift som tas ut av en servicemottagare, servicemottagares skyldighet att ersätta de kostnader som orsakats av avbyttarservice som lämnats utan grund och återkrav av ersättning som betalats utan grund. Beslut delges en part på det sätt som föreskrivs i 59 § i förvaltningslagen (434/2003).

14 §

Den lokala enhetens skyldighet att ordna avbytar-service

Om lantbruksföretagarna i lantbruksföretaget håller semester samtidigt eller om det i företaget endast finns en lantbruksföretagare, som håller semester, ska den lokala enheten för att trygga skötseln av de husdjur som ingår i husdjursproduktionen vid behov utöver den sedvanliga avbytar-tjänsten också ordna övervakningsbesök.

15 §

Sätt att ordna avbytar-service

Den lokala enheten ska anställa ett tillräckligt och ändamålsenligt antal lantbruksavbytare så att den service som denna lag förutsätter kan tryggas på ett flexibelt och ekonomiskt sätt.

16 §

Avbytaruppgifternas omfattning

Lantbruksavbytare ska sköta de uppgifter som hör till lantbruksföretagets husdjursproduktion och andra nödvändiga göromål som hör till skötseln av lantbruksföretaget till den del de ingår i uppgiftsandelen för den lantbruksföretagare som är på semester eller får vikariehjälp.

16 a §

Lantbruksföretagsspecifik handledning av avbytare

Den lokala enheten ska tillsammans med lantbruksföretagaren se till att de lantbruksavbytare som anvisas lantbruksföretaget får lantbruksföretagsspecifik handledning på gården för de avbytaruppgifter som avses i 16 §.

16 b §

Avgiftsbelagd avbytarhjälp

Den lokala enheten kan ordna avgiftsbelagd avbytarhjälp för en semesterberättigad lantbruksföretagare mot den avgift som avses i 28 § 1 mom. för högst 120 timmar per kalenderår. I så fall får servicen inte äventyra ordnande av semester eller vikariehjälp och den får bara genomföras av en avbytare som regelbundet utför avbytararbete i den lokala enhetens tjänst eller en avbytare som avses i 15 § 1 mom. 2 punkten.

Den lokala enheten kan dessutom ordna avgiftsbelagd avbytarhjälp även för andra än lantbruksföretagare mot den avgift som avses i 28 § 2 mom. om servicen inte äventyrar ordnande av semester, vikariehjälp eller den avbytarhjälp som avses i 1 mom.

24 §

Lantbruksföretagares skyldighet att själv ordna sin avbytar-tjänst

En lantbruksföretagare enligt 1 mom. kan också för sig själv ordna avgiftsbelagd avbytarhjälp som motsvarar servicen enligt 16 b § 1 mom.

28 §

Avgifter för avgiftsbelagd avbytarhjälp

För avbytarhjälp enligt 16 b § 1 mom. tas en timavgift ut av lantbruksföretagaren. Den motsvarar minimigrundlönen per timme för en lantbruksavbytare enligt det allmänna kommunala tjänste- och arbetskolektivavtalet, ökad med fem procent.

För avbytarhjälp enligt 16 b § 2 mom. tas en avgift ut av den som anlitar hjälpen. Avgiften motsvarar minimigrundlönen per timme för en lantbruksavbytare enligt det allmänna kommunala tjänste- och arbetskolektivavtalet, multiplicerad med 2,4.

29 §

Ersättning när service ges utan grund och återbetalning av ersättning som betalats utan grund

Om avbytar-service har lämnats utan grund är den som fått servicen skyldig att ersätta de kostnader som detta orsakat den lokala enheten.

Om ersättning för själv ordnad avbytar-tjänst har betalats utan grund är den som fått ersättningen skyldig att till den lokala enheten återbetala den överbetalda ersättningen.

Återkrav får efterges helt eller delvis om detta anses skäligt och den ogrundade förmånen inte berott på svikligt förfarande från servicemottagarens, ersättningstagarens eller dennes företrädarens sida. Återkrav får efterges även då det belopp som ska återkrävas är litet. Beslut om återkrav ska fattas inom fem år räknat från den dag den ogrundade avbytar-service lämnades eller den ogrundade ersättningen betalades.

30 §

Dröjsmålsränta och verkställighet av betalningsskyldighet

Om en avgift för vikariehjälp eller avgiftsbelagd avbytarhjälp eller en ersättning enligt 29 § inte har betalats senast på förfallodagen får dröjsmålsränta tas ut från förfallodagen på de grunder som föreskrivs i 4 § 1 mom. i räntelagen (633/1982). Den förfallodag som är grund för betalningen av dröjsmålsränta kan infalla tidigast två veckor efter den dag beslutet om avgiften eller återkravet har meddelats.

Avgift och ersättning enligt 1 mom. får jämte dröjsmålsränta indrivs utan dom eller förvaltningsdomstols beslut på det sätt som föreskrivs i lagen om verkställighet av skatter och avgifter (706/2007).

32 §

Kostnaderna för den lokala förvaltningen

De kommuner som ingått uppdragsavtal och pensionsanstalten betalas årligen skälig ersättning av statens medel för de kostnader

som skötseln av den lokala förvaltningen enligt denna lag orsakat. På pensionsanstaltens framställning fastställer statsrådet årligen före utgången av september ersättningens totalbelopp för det följande kalenderåret.

Bestämmelser om betalning och periodisering av ersättningen och om betalningstidpunkten utfärdas genom förordning av statsrådet.

35 §

Kostnader för avbytar-service som berättigar till ersättning av staten

— — — — —
Såsom kostnader enligt 1 mom. ersätts

2 b) resekostnader som uppgörande och översyn av serviceplaner orsakat, till den del kostnaderna uppstått på grund av uppdrag som utförts i enlighet med pensionsanstaltens anvisningar,

2 c) kostnader som lantbruksföretagsspecifik handledning av lantbruksavbytare orsakat, till den del kostnaderna uppstått på grund av handledning som utförts i enlighet med pensionsanstaltens anvisningar,
— — — — —

36 §

Avdrag på kostnader för avbytar-service

Från de kostnader för avbytar-service som berättigar till ersättning av staten avdras

1) avgifter för vikariehjälp och avgiftsbelagd avbytarhjälp,

2) ersättningar enligt 29 §,

3) sjukdagpenningar och andra motsvarande förmåner till lantbruksavbytare i den lokala enhetens tjänst till den del de betalas till arbetsgivaren,

4) övriga eventuella inkomster som anknyter till uppgifter enligt denna lag.

Den ersättning som avses i 1 mom. 2 punkten avdras dock inte från kostnaderna för avbytar-service, om ett belopp som motsvarar ersättningen har återbetalats till staten på grundval av 40 a § 1 mom. 2 punkten.

40 §

Slutpost på och återbetalning av statens ersättning samt användning av återbetalat belopp

Om pensionsanstaltens granskning av redovisningen visar att de förskott som betalats till kommunen för finansåret i fråga inte räcker till för att täcka kostnaderna för avbytarservice enligt bokföringen, ska pensionsanstalten betala skillnaden mellan de faktiska kostnaderna och förskotten i form av en slutpost. Slutposten betalas före utgången av det år då redovisningen lämnats till pensionsanstalten.

Om pensionsanstaltens granskning av redovisningen visar att de förskott som betalats till kommunen för finansåret i fråga överstiger beloppet av de kostnader enligt bokföringen som avbytarservice orsakat, ska kommunen återbetala det överbetalda beloppet till pensionsanstalten. Det överbetalda beloppet ska återbetalas senast den dag som pensionsanstalten meddelar. Den dagen får infalla tidigast en månad efter det att meddelandet skickades.

Belopp som återbetalats i enlighet med 2 mom. får pensionsanstalten använda för betalning av förskott och slutposter under det år återbetalningen mottagits eller det därpå följande kalenderåret.

40 a §

Kommunens skyldighet att återbetala grundlös ersättning av staten

Kommunen ska återbetala en grundlös ersättning den fått av statens medel, om

1) det efter granskning av redovisningen kommer fram att kostnader som inte hör till kostnaderna för avbytarservice har ingått i bokföringen eller inkomsterna enligt 36 § inte har dragits av från kostnaderna för avbytarservice, eller

2) den lokala enheten har gett avbytarservice eller betalat ersättning för själv ordnad avbytartjänst i strid med bestämmelserna.

I fall som avses i 1 mom. 2 punkten har kommunen dock ingen skyldighet att återbetala ersättning från staten till den del återkrav riktat mot en servicemottagare eller en ersätt-

ningstagare har eftergetts genom ett sådant beslut av den lokala enheten baserat på 29 § 3 mom. som pensionsanstalten godkänt eller genom ett beslut av pensionsanstalten eller förvaltningsdomstolen.

Det grundlöst betalda beloppet ska återbetalas senast den dag som pensionsanstalten meddelar. Den dagen får infalla tidigast en månad efter det att meddelandet skickades. På det belopp som ska återbetalas tas en årlig ränta ut enligt 3 § 2 mom. i räntelagen räknat från förfallodagen.

Återkrav av grundlös ersättning från staten får efterges helt eller delvis om dess belopp är litet eller om ett återkrav ska anses oskäligt.

42 §

Rättelseyrkande

I den lokala enhetens beslut enligt 11 § får ändring inte sökas genom besvär. Om en part är missnöjd med ett beslut har han rätt att inom 14 dagar från det han fick del av beslutet yrka att pensionsanstalten rättar det. Rättelseyrkandet ska skriftligen lämnas till den lokala enheten inom nämnda tid.

Den lokala enheten ska rätta sitt beslut om den till alla delar godkänner rättelseyrkandet. I övriga fall ska den lokala enheten utan dröjsmål sända rättelseyrkandet, sitt utlåtande och handlingarna i ärendet till pensionsanstalten.

10 kap.

Särskilda stadganden

44 a §

Lantbruksföretagarens anmälningsskyldighet

En lantbruksföretagare ska meddela den lokala enheten sådana uppgifter om sig själv och sitt lantbruksföretag som kan inverka på ordnandet av avbytarservice för honom eller henne eller på erhållande av eller beloppet på ersättning som betalas för avbytartjänst som han eller hon själv ordnar.

De uppgifter som avses i 1 mom. ska lantbruksföretagaren också meddela pensionsanstalten då den behandlar ett ärende på grundval av rättelseyrkande.

Närmare bestämmelser om de uppgifter som ska lämnas på grundval av 1 mom. får utfärdas genom förordning av statsrådet.

46 §

Pensionsanstaltens utredningar över kostnaderna för avbytarservice

Pensionsanstalten ska till social- och hälsovårdsministeriet

1) månatligen inlämna uppgift om det belopp som betalats som förskott till de kommuner som ingått uppdragsavtal och, i de fall som avses i 13 §, om det belopp som pensionsanstalten själv har använt för att ordna avbytarservice, och

2) före utgången av året efter finansåret inlämna en totalredovisning över kostnaderna för avbytarservice enligt 35 § och över användningen av den ersättning av staten som betalats för dem.

47 §

Pensionsanstaltens skyldighet att återbetala grundlös ersättning från staten

Om pensionsanstalten utan grund fått ersättning av staten enligt denna lag, ska social- och hälsovårdsministeriet bestämma att det överbetalda beloppet ska återbetalas.

På det belopp som återbetalas tas en årlig ränta ut enligt 3 § 2 mom. i räntelagen räknat från ingången av det kalenderår som följer på det år under vilket den grundlösa ersättningen från staten har betalats ut.

Återkrav av ett belopp som ska återbetalas får efterges helt eller delvis om beloppet är litet eller om ett återkrav ska anses oskäligt.

Social- och hälsovårdsministeriet får även besluta att ett belopp som ska återbetalas

avdras senare i samband med utbetalningen av följande ersättning från staten.

47 a §

När betalningsskyldighet förfaller

Pensionsanstaltens samt social- och hälsovårdsministeriets skyldighet att betala en utbliven ersättning från staten upphör fem år efter utgången av det finansår som de till ersättning av staten berättigande kostnaderna gäller.

Kommunernas och pensionsanstaltens skyldighet att återbetala en grundlös ersättning av staten upphör fem år efter utgången av det finansår då ersättningen har betalats ut.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2011.

De lokala enheterna ska se till att serviceplanerna uppgjorts i enlighet med denna lag senast den 31 december 2013.

Utöver det som föreskrivs i 35 § 2 mom. 2 b och 2 c punkten krävs det för ersättning av i nämnda bestämmelser avsedda kostnader under kalenderåren 2011—2013 att kostnaderna baserar sig på planer som de enskilda lokala enheterna gjort upp och som pensionsanstalten har godkänt på förhand.

Trots bestämmelserna i 40 § 2 och 3 mom. tillämpas de bestämmelser som gällde vid ikraftträdandet på statlig ersättning som ska återbetalas på grundval av redovisningarna för 2010.

Denna lags 29 § 3 mom., 40 a och 47 § samt 47 a § 2 mom. tillämpas även i sådana fall där grunden för återkrav eller återbetalning av grundlös ersättning från staten har uppstått innan denna lag har trätt i kraft.

Åtgärder som krävs för verkställigheten av denna lag får vidtas innan lagen träder i kraft.

Helsingfors den 17 december 2010

Republikens President

TARJA HALONEN

Omsorgsminister *Paula Risikko*

Nr 1162

L a g

om ändring av 4 § i lagen om avbytarservice för pälsdjursuppfödare

Utfärdad i Helsingfors den 17 december 2010

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om avbytarservice för pälsdjursuppfödare (1264/2009) 4 § som följer:

4 §

Avbytarservicens kvantitet

Maximiantalet semesterdagar och extraledighetstimmar per pälsdjursuppfödare som kan ordnas under ett kalenderår fastställs ge-

nom förordning av social- och hälsovårdsministeriet före utgången av det föregående kalenderåret. Maximiantalen fastställs med beaktande av det anvisade anslaget för året i fråga.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2011.

Helsingfors den 17 december 2010

Republikens President

TARJA HALONEN

Omsorgsminister *Paula Risikko*

Nr 1163

L a g

om ändring av 5 § i lagen om försök med vikariehjälp för renskötare

Utfärdad i Helsingfors den 17 december 2010

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om försök med vikariehjälp för renskötare (1265/2009) 5 § 1 mom. som
följer:

5 §

Ersättnings belopp

Maximiantalet vikariehjälpstimmar per
renskötare som ersätts under ett kalenderår
fastställs genom förordning av social- och

hälsovårdsministeriet före utgången av det
föregående kalenderåret. Maximiantalet fast-
ställs med beaktande av det anvisade anslaget
för året i fråga.

— — — — —
Denna lag träder i kraft den 1 januari 2011.

Helsingfors den 17 december 2010

Republikens President

TARJA HALONEN

Omsorgsminister *Paula Risikko*

Nr 1164

Republikens presidents förordning**om ändring av 2 § i förordningen om bringande i kraft av konventionen om indrivning av underhållsbidrag i utlandet och tillämpningen därav**

Utfärdad i Helsingfors den 17 december 2010

I enlighet med republikens presidents beslut, fattat efter föredragning av utrikesministern, *ändras* i förordningen om bringande i kraft av konventionen om indrivning av underhållsbidrag i utlandet och tillämpningen därav (522/1962) 2 § som följer:

2 §

Justitieministeriet är den förmedlande och mottagande myndighet som förutsätts i artikel 2 i konventionen samt tar emot utländska domstolars framställningar om rättshjälp enligt artikel 7 punkt a.

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2011.

Helsingfors den 17 december 2010

Republikens President**TARJA HALONEN**Utrikesminister *Alexander Stubb*

Nr 1165

Republikens presidents förordning
om upphävande av förordningen om utrikesministeriets uppgifter vid indrivning av
underhållsbidrag

Utfärdad i Helsingfors den 17 december 2010

I enlighet med republikens presidents beslut, fattat efter föredragning av utrikesministern, föreskrivs:

1 §
Genom denna förordning upphävs förordningen om utrikesministeriets uppgifter vid indrivning av underhållsbidrag (831/1989).

2 §
Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2011.

Helsingfors den 17 december 2010

Republikens President
TARJA HALONEN

Utrikesminister *Alexander Stubb*

Nr 1166

Republikens presidents förordning

om ikraftträdande av protokollet med Schweiz för att ändra avtalet för undvikande av dubbelbeskattning beträffande skatter på inkomst och på förmögenhet och därtill hörande protokoll samt av lagen om ikraftträdande av de bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i protokollet

Utfärdad i Helsingfors den 17 december 2010

I enlighet med republikens presidents beslut, fattat på föredragning av finansministern, föreskrivs:

1 §

Det i Helsingfors den 22 september 2009 mellan Republiken Finland och Schweiziska edsförbundet ingångna protokollet för att ändra det i Helsingfors den 16 december 1991 ingångna avtalet för att undvika dubbelbeskattning beträffande skatter på inkomst och på förmögenhet och därtill hörande protokoll sådana som de är ändrade genom det i Helsingfors den 19 april 2006 ingångna protokollet träder i kraft den 19 december 2010 så som därom har överenskommits.

Protokollet har godkänts av riksdagen den 10 november 2009 och av republikens president den 20 november 2009. Noterna om dess godkännande utväxlats den 19 november 2010.

2 §

Lagen den 20 november 2009 om ikraftträdande av de bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i protokollet med Schweiz för att ändra avtalet för att undvika dubbelbeskattning beträffande skatter på inkomst och på förmögenhet och därtill hörande protokoll (920/2009), som även Ålands lagting för sin del gett sitt bifall till, träder i kraft den 22 december 2010.

3 §

De bestämmelser i protokollet som inte hör till området för lagstiftningen är i kraft såsom förordning.

4 §

Denna förordning träder i kraft den 22 december 2010.

Helsingfors den 17 december 2010

Republikens President**TARJA HALONEN***Finansminister Jyrki Katainen*

(Fördragstexten är publicerad i Finlands författningssamlings fördragsserie nr 122/2010)

Nr 1167

Republikens presidents förordning**om sättande i kraft av ändringar i Internationella teleunionens stadga och konventionen om Internationella teleunionen**

Utfärdad i Helsingfors den 17 december 2010

I enlighet med republikens presidents beslut, fattat efter föredragning av kommunikationsministern för behandling av ärenden som hör till kommunikationsministeriets ansvarsområde, föreskrivs:

1 §

De i Antalaya den 24 november 2006 gjorda ändringarna i Internationella teleunionens stadga och konventionen om Internationella teleunionen är i kraft från den 14 december 2010 så som därom har överenskommits.

Ändringarna i stadgan och konventionen har godkänts av republikens president den 26 november 2010 och godkännandeinstrumentet har deponerats hos Internationella teleunionens generalsekreterare den 14 december 2010.

2 §

Ändringarna i Internationella teleunionens stadga och konventionen om Internationella teleunionen är i kraft som förordning.

3 §

I samband med godkännandet av ändringarna i Internationella teleunionens stadga och konventionen om Internationella teleunionen har Finland avgett följande förklaringar:

Finland meddelar att landet tillämpar de

urkunder som ändrar stadgan och konventionen med iakttagande av de förpliktelser som gäller Finland enligt fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen.

Finland meddelar att alla reservationer och förklaringar som landet tidigare gett förblir gällande.

Med beaktande av övriga staters samtliga förklaringar där det hänvisas till den deklaration som ekvatorialländerna gav den 3 december 1976 i Bogota och dessa staters yrkanden att suveränt förfoga över segment i de geostationära satelliternas bana konstaterar Finland att konferensen inte kan erkänna yrkandena i fråga. Finland konstaterar dessutom att hänvisningen till ”bestämda staters geografiska belägenheter” i artikel 44 i stadgan inte innebär erkännande av dessa staters yrkanden i fråga om segment i de geostationära satelliternas bana.

4 §

Denna förordning träder i kraft den 22 december 2010.

Helsingfors den 17 december 2010

Republikens President**TARJA HALONEN**Kommunikationsminister *Suvi Lindén*

(Ändringarna i stadgan och konventionen finns till påseende och kan erhållas hos Kommunikationsverket, som även lämnar uppgifter om dem på finska och på svenska.)

Nr 1168

Statsrådets förordning**om ändring av förordningen om behörighetsvillkoren för personal inom undervisningsväsendet**

Utfärdad i Helsingfors den 16 december 2010

I enlighet med statsrådets beslut, fattat efter föredragning från undervisnings- och kulturministeriet,

ändras i förordningen om behörighetsvillkoren för personal inom undervisningsväsendet (986/1998) 2 § 3 mom. samt 13 och 16 §, av dem 13 och 16 § sådana de lyder delvis ändrade i förordning 865/2005 samt

fogas till förordningen nya 13 a och 13 b § samt till 23 § ett nytt 3 mom. som följer:

2 §*Behörighet för rektor*

Behörig som rektor med ansvar för sådan utbildning som avses i lagen om yrkesutbildning är med avvikelse från 1 mom. 3 punkten den som har tillräcklig arbetserfarenhet av både läraruppgifter och andra uppgifter inom undervisningssektorn.

13 §*Behörighet för lärare i yrkesinriktade studier*

Behörig att meddela yrkesinriktad undervisning som ingår i yrkesutbildningen är den som

1) har avlagt en högskoleexamen som är lämplig för den undervisningsuppgift som utbildningsanordnaren bestämt,

2) har slutfört pedagogiska studier för lärare i en omfattning av minst 60 studiepoäng eller minst 35 studieveckor,

3) har minst tre års praktisk arbetserfarenhet i uppgifter som närmast motsvarar innehållet i undervisningsuppgiften samt

4) innehar behörighetsbrev eller certifikat eller har rätt att utöva ett yrke inom hälso- och sjukvården som legitimerad yrkesutbildad person, om verksamhet i uppgifter inom branschen förutsätter behörighetsbrev, certifikat eller legitimation.

Avvikelse kan göras från det krav på lämplig högskoleexamen som föreskrivs i 1 mom. 1 punkten, om sådan lämplig högskoleexamen som förutsätts för den undervisningsuppgift som utbildningsanordnaren bestämmer inte finns i högskoleexamenssystemet eller om den undervisningsuppgift som utbildningsanordnaren bestämmer kräver en särskilt stor eller specialiserad praktisk yrkeskicklighet. Läraren ska då ha sådan specialyrkesexamen som lämpar sig för den undervisningsuppgift som utbildningsanordnaren bestämmer, eller ifall en lämplig specialyrkesexamen inte finns i examensstrukturen, annan lämplig examen eller utbildning, pedagogiska studier för lärare enligt 1 mom. 2 punkten samt minst fem års praktisk arbetser-

farenhet i uppgifter som närmast motsvarar innehållet i den undervisningsuppgift som utbildningsanordnaren bestämmer.

I utbildningen inom social- och hälsovårdsbranschen är behörighetsvillkoret med avvikelser från 1 mom. 1 punkten lämplig högre högskoleexamen. Behörig att ge utbildning inom social- och hälsovårdsbranschen är även den som har lämplig yrkeshögskoleexamen, pedagogiska studier för lärare samt minst fem års praktisk arbetserfarenhet i sådana uppgifter inom social- och hälsovårdsbranschen som motsvarar högskoleexamen.

I yrkesinriktad undervisning inom social- och hälsovårdsbranschen kan man avvika från det behörighetsvillkor som gäller lämplig högre högskoleexamen eller lämplig yrkeshögskoleexamen på det sätt som bestäms i 2 mom. i fråga om utbildning som leder till yrkesexamen inom hårbranschen samt skönhetsbranschen.

Behörig som lärare inom utbildningen i dans samt inom cirkusbranschen är trots vad som bestäms i 1 mom. 1 och 3 punkten även den som har lämpliga studier som omfattar minst tre år samt konstnärliga meriter eller andra yrkesmässiga meriter inom branschen.

Behörig att ge annan utbildning än sådan yrkesinriktad tilläggsutbildning som förbereder för en fristående examen samt yrkesinriktad tilläggsutbildning som ges vid särskilda yrkesläroanstalter är av särskilda skäl även den som har avlagt specialyrkesexamen inom branschen eller som annars förvärvat en god yrkesskicklighet genom utbildning eller arbetserfarenhet.

13 a §

Meddelande av yrkesinriktad undervisning utan pedagogiska studier

Rätt att meddela yrkesinriktad undervisning har, utan hinder av 13 § 1 mom. 2 punkten, även den som har anställts som lärare på villkor att han eller hon inom tre år från det att anställningförhållandet inleddes slutför de pedagogiska studier för lärare som avses i nämnda punkt.

13 b §

Behörighet för lärare som ger utbildning som förbereder och ger träning för grundläggande yrkesutbildning

Behörig att ge orienterande och förberedande utbildning före den grundläggande yrkesutbildningen samt utbildning som förbereder invandrare för den grundläggande yrkesutbildningen är den som har behörighet för lärare inom yrkesinriktade studier eller gemensamma studier enligt denna förordning.

Behörig att meddela undervisning och ge handledning för handikappade i tränings- och rehabiliteringssyfte är den som har behörighet för lärare som meddelar specialundervisning enligt 16 §.

16 §

Behörighet för lärare som meddelar specialundervisning

Behörig att meddela specialundervisning är den som har sådan behörighet för lärare i yrkesinriktade eller gemensamma studier som föreskrivs i denna förordning och som har slutfört studier för speciallärare inom yrkesutbildningen i en omfattning av minst 60 studiepoäng eller minst 35 studieveckor eller som har slutfört studier som ger yrkesfärdigheter för uppgifter inom specialundervisning enligt 19 § 1 mom. 3 punkten i statsrådets förordning om universitetsexamina (794/2004).

Behörig att meddela undervisning i gemensamma studier som meddelas som specialundervisning är, trots vad som föreskrivs i 14 § 1 mom. 1 punkten, även den som avlagt lämplig högre högskoleexamen och som har fullgjort de studier för speciallärare som anges i 1 mom.

Om ändamålsenliga arrangemang inom specialundervisningen kräver det kan specialundervisning trots vad som bestäms i 1 mom. meddelas även av någon annan lärare som avses i detta kapitel som en del av hans eller hennes övriga undervisning.

23 §

*Behörighet för en person som meddelar
undervisning interimistiskt*

— — — — —
Trots vad som bestäms i 1 mom. kan den som har tillräcklig utbildning för undervisningsuppgiften och god praktisk yrkesskicklighet förordnas att meddela sådan yrkesinriktad undervisning som avses i 13 § för högst två år. En sådan person kan förordnas att meddela undervisning för längre tid än ett år endast om personer som uppfyller de behörighetsvillkor som nämnda undervisningsuppgift förutsätter inte finns tillgängliga eller om det finns andra särskilda skäl till detta.

Denna förordning träder i kraft den 1 augusti 2011.

Den som när denna förordning träder i kraft är behörig att meddela yrkesinriktad undervisning eller yrkesinriktad specialundervisning eller som har fått dispens eller behörighetsintyg innan denna förordning träder i kraft, är behörig att meddela motsva-

rande yrkesinriktad undervisning eller yrkesinriktad specialundervisning.

Den som när denna förordning träder i kraft uppfyller behörighetsvillkoren för en rektor inom yrkesutbildningen till den del det är fråga om lärarbehörighet inom yrkesutbildningen och tillräcklig arbetserfarenhet i läraruppgifter, är behörig att fortsatt verka som rektor enligt lagen om yrkesutbildning eller lagen om yrkesinriktad vuxenutbildning.

Den som när denna förordning träder i kraft är behörig att ge utbildning som förbereder för yrkesexamen eller specialyrkesexamen samt annan yrkesinriktad tilläggsutbildning, är behörig att ge en motsvarande yrkesinriktad tilläggsutbildning.

Behörig att meddela undervisning i hälsokunskap inom yrkesutbildningen är trots vad som föreskrivs i 14 § även den som den 1 augusti 2001 var behörig att meddela sådan undervisning i gymnastik och hälsokunskap som avses i 12 § 2 mom. lagen om yrkesutbildning (630/1998) och vars anställningsförhållande i denna undervisningsuppgift har inletts före utgången av juli 2011.

Helsingfors den 16 december 2010

Undervisningsminister *Henna Virkkunen*

Regeringsrådet Kaija Suorsa-Aarnio

Nr 1169

Jord- och skogsbruksministeriets meddelande**om jord- och skogsbruksministeriets förordning om studieprestationer som ger veterinärstuderande temporär rätt att utöva veterinäryrket**

Utfärdad i Helsingfors den 16 december 2010

Jord- och skogsbruksministeriet meddelar med stöd av 4 § lagen om Finlands författningssamling (188/2000):

Jord- och skogsbruksministeriet har utfärdat följande förordning:

Förordningens rubrik	JSM:s föreskriftssamling nr	utfärdat	träder i kraft
JSM:s förordning om studieprestationer som ger veterinärstuderande temporär rätt att utöva veterinäryrket	29/VLA/2010	15.12.2010	1.1.2011

Förordningen har publicerats i jord- och skogsbruksministeriets föreskriftssamling som gäller veterinärväsendet. Förordningen kan fås från jord- och skogsbruksministeriets avdelning för livsmedel och hälsa, Mariegatan 23, 00170 Helsingfors, tfn (09) 160 01.

Helsingfors den 16 december 2010

Avdelningschef *Matti Aho*

Regeringsråd Ritva Ruuskanen

UTGIVARE: JUSTITIEMINISTERIET

Nr 1159—1169, 2^{1/2}

EDITA PRIMA AB, HELSINGFORS 2010

EDITA PUBLISHING AB, HUVUDREDAKTÖR JARI LINHALA

ISSN 0787-3182